

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.05.1997, sp. zn. 2 Cdon 1397/96, ECLI:CZ:NS:1997:2.CDON.1397.1996.1

Číslo: 29/1998

Právní věta:

Vyznačení doložky právní moci na doručovaném nepravomocném rozhodnutí soudu prvního stupně má stejné účinky jako nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné (§ 204 odst. 2 o. s. ř.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 29.05.1997

Spisová značka: 2 Cdon 1397/96

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rozhodnutí soudu

Předpisy: 99/1963 Sb. § 204 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové usnesením odmítl odvolání, které bylo podáno proti usnesení Okresního soudu v Semilech. Odvolací soud vyšel ze skutečnosti, že usnesení soudu prvního stupně bylo doručeno tehdejšímu právnímu zástupci dědice F. S. dne 24. 2. 1995, a to obyčejnou listovní zásilkou, přičemž na tomto usnesení byla vyznačena doložka právní moci. Usnesení obsahovalo poučení o možnosti podání odvolání do patnácti dnů od jeho doručení; odvolání však bylo předáno poště k doručení až 28. 3. 1995, ačkoli lhůta k jeho podání skončila dne 13. 3. 1995. Proto odvolací soud odmítl odvolání jako opožděné podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř.

Proti tomuto usnesení podal F. S. dovolání, v němž poukazuje na skutečnost, že dovolání bylo podáno opožděně v souvislosti s tím, že na usnesení, doručeném jeho právnímu zástupci, byla již v době doručení vyznačena doložka právní moci. Poukazuje na ustanovení § 238a očist. 1 písm. e) o. s. ř. a z jeho dovolání je zřejmé, že uplatňuje dovolací důvod uvedený v § 241 odst. 3 písm. d) o. s. ř. Dovolání pak doplnil o tvrzení, že uvedeným postupem odvolacího soudu mu byla odňata možnost jednat před soudem (§ 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř.).

Nejvyšší soud České republiky svým usnesením zrušil usnesení odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Oproti úpravě obsažené v ustanovení § 237 písm. f) o. s. ř. ve znění platném do 31. 12. 1995 (před novelizací provedenou zákonem č. 238/1995 Sb.) se nyní ustanovení § 237 odst. 1 písm. f) o. s. ř. týká pouze případů, kdy účastník řízení byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem. "Postupem soudu v průběhu řízení" je činnost, která vydání konečného soudního rozhodnutí předchází, nikoli vlastní rozhodovací akt soudu, který má za úkol průběh řízení zhodnotit. V návaznosti na uvedenou změnu v textu ustanovení § 237 písm. f) o. s. ř. citovaná novela rozšířila přípustnost dovolání na ta rozhodnutí, v jejichž důsledku řízení před odvolacím soudem končí bez meritorního projednání odvolání (§ 238a odst. 1 písm. c/ až f/ o. s. ř.), mj. tedy i na případy, kdy odvolací soud odvolání odmítl např. jako opožděné.

Odvolání se podává do patnácti dnů od doručení rozhodnutí (§ 204 odst. 1 o. s. ř.); obsahuje-li však rozhodnutí nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze podat odvolání do tří měsíců od doručení (§ 204 odst. 2 o. s. ř.). Proti pravomocnému usnesení však není odvolání přípustné; proto podle názoru dovolacího soudu vyznačení doložky právní moci na doručovaném nepravomocném usnesení má stejné účinky jako nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné (i když je v rozhodnutí obsaženo i poučení o tom, že proti němu lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení). Pokud v projednávané věci bylo nepravomocné usnesení opatřeno doložkou právní moci a poté doručeno účastníkovi, činila lhůta, během níž mohl tento účastník podat odvolání, tři měsíce. Odvolání proti usnesení doručenému dne 24. 2. 1995, podané dne 28. 3. 1995, bylo tedy podáno včas. Vzhledem k tomu, že odvolací soud zaujal odlišný právní názor a odvolání jako opožděné odmítl, je tu dán dovolací důvod podle ustanovení § 241 odst. 3 písm. d) o. s. ř. a důvodnému dovolání byto proto vyhověno (§ 243b odst. 1, věta za středníkem, o. s. ř.).